

NEA HUND



NR. 4

DESEMBER

1987

ÅRGANG 5



Bjørn Furan presenterer Jämthund på side 26



Stig har ORDET

Hei og hå - og takk for sist til dere som deltok på jubileumsfesten. Kommentaren fra en av gjestene om at vi heretter burde gå over til å feire alle $\frac{1}{2}$ -års jubileer - skulle vel si sitt om både stemning og trivsel blant de knapt 30 som deltok. Som alle vet stunder det nå mot årsmøtetider i alle lag og organisasjoner. Så også hos oss. I løpet av februar måned må årsmøtet ha valgt nye representanter til styre og komiteer for en ny periode. STBK trenger dyktige og ikke minst interesserte tillitsmenn og -kvinner. Vi er ikke tjent med at noe blir presset inn i et verv. I de aller fleste tilfellene vil vedkommende gjøre en svært dårlig jobb. Valgkomiteen vil alltid være viktig når det gjelder å finne de rette kandidatene. I år vil komiteen få en ekstra tøff jobb - i og med at flere medlemmer overlater sine plasser til nye krefter - etter mange års deltakelse i klubbens administrasjon. I næringslivet heter det at man etter 3 år i samme stilling ikke har mere å gi bedriften av nye ideer og tenkemåter. Jeg er sikker på at dette utsagnet også kan gjelde for oss. Nye koster feier tross alt best. Dette er årsaken til at også jeg velger å overlate lederfunksjonen til en annen. For ikke å gjøre valgkomiteens arbeid vanskeligere enn nødvendig vil det være flott om noen allerede nå kunne gi dem et tips om mulige kandidater - eller kan du selv tenke deg å ta en "tørn"? Lykke til med arbeidet videre. Jeg er sikker på at de som nå går av også vil meldes seg til tjeneste etter årsmøtet - av gammel vane.

hilsen *Stig*

STBK

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB
Leder Stig Meier Berg
Sekretær Else May Engen
Kasserer Berit Elverum Hoem

BRUKSHUNDKOMITE

Gunda Olden
Unni Mosleth
Bjørn Wagnild
KJell Dahl

STØTTEKOMITE

Dagfrid Uthus
Anita Græsli
Aslaug Dahl
Berit Ofstad

TREKKHUNDKOMITE

Torgeir Sletner
Geir Johnsen
Gunnar H. Guldseth
Leif Idar Græsli

UTSTILLINGSKOMITE

Åge Revdal
Eva Ottem
Sølvi Andersen
Bodil Olsen

Medlemskontigent pr. kalenderår:

Familie: kr.100.-
Hovedmedlem: kr. 75.-
Unndomsmedlem: kr. 40.-
Støttemedlem: kr. 40.-
Postgirokonto 2 09 45 55
Bankgirokonto 4285 07 90234

NEA HUND



Organ for Selbu Trekk- og Brukshundklubb.

Utkommer 4 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved å tegne støttemedlemskap i S.T.B.K.

Redaksjon og layout:
Else May Engen, Gunda Olden,
Turid Meyer, Bjørn Wagnild.

*
Nye frister for innlevering av stoff til medlemsbladet vårt (som vi håper det blir mye av)!

For junibladet:
frist 5. mai
For septemberbladet:
frist 25.august
For desemberbladet :
frist 3.november

Innhold:

- s.4 Julegodt og gode ønsker...
- s.7 Hundehjerte
- s.14 Eventyret om de tre kara...
- s.16 Aktiviteter i STBK
- s.19 "Dyrleggen" fortsetter
- s.24 Hundens 6.sans
- s.26 Presentasjon rase/
Jämthund
- s.29 Førstehjelp

JULEGODT OG GODE ØNSKER FOR VÅRE HUNDER

Juletid er mat-tid, med ribbe, pinnekjøtt, skinke, sylte og rull i lange baner. Det kokes og steikes, og lukten sprer seg til hver minste krok av huset. Også til hundekurven – og det skal mer enn god oppdragelse til for å holde en hund med triste bedende øyne og tom mage vakk fra kjøkkenet ...



DET ER med andre ord nok av fristelser, både for dyr og mennesker. Mange av de tobeinte sliter med vektproblemer etter jul, og det gjør dessverre en del firbeinte også.

Hvem av oss har ikke, i medlidenshet med de triste øynene, sluppet ned både

skinke og annet julegodt på gulvet? Dessuten er det enkelte som i sin godhet har disket opp for hunden på julafarten, med både ribbe og julegrøt. I svært mange tilfelle har det imidlertid da ventet en svært urolig julenatt – eller en julemorgen, kjemisk fri for julestemning, når

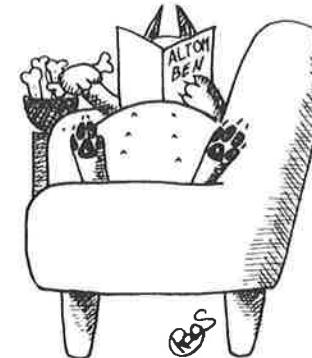


man står opp og finner hunden skamfull i en krok og julemiddagen porsjonert ut på gulvet ...

Med andre ord: Man gjør i de fleste tilfelle både seg selv og hunden en stor tjeneste ved å begrense serveringen av feit norsk julemat til de tobeinte. Så kan vi også ta problemene selv, uten å belaste hunden med dem. Mange hunder har ganske ømfintlig mage, så et skifte i føret og ekstra mye feit mat i jul, kan gi uheldige følger. La hunden få den maten den er vant til også i julia, eller finn på noe du vet den liker godt, men som ikke gir uheldige utslag.

Gode råd til tross – fryktelig mange hunder sliter med overvekt, også utenom julehøyden. En svensk undersøkelse av 1000 hunder som ble gjort nylig, viste at over fjerdeparten av dem var overvektige. Tisper har lettere for å legge på seg enn hanhunder, dessuten er det en viss forskjell på raser. Enkelte raser går for å være mer «glupske» enn andre, dessuten er ofte eieren av f.eks. en schäferhund eller en engelsk setter mer motivert for å

gi hunder tilstrekkelig mosjon og ellers holde den slank. Undersøkelsen viste nettopp dette, av de undersøkte hundene var schäferhundene nesten 20% slankeere enn gjennomsnittet. Av feite hunder fantes det flest cocker spaniels (47% over gjennomsnittet) og labrador retriever (42% over gjennomsnittet).

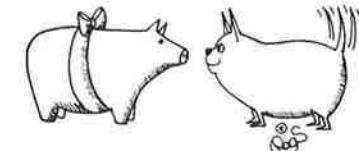


At akkurat disse to rasene er utsatt, er vel ingen hemmelighet. Å se «smellfeite» labber og cockere er dessverre også et vanlig syn her i landet. Når det gjelder spanieler og retrievere, henger nok også overvekten en del sammen med utstillingskrav. Dette er raser som ikke skal vises for tynne, dessuten skal de ha «masse», noe som dessverre ofte tolkes som fett. Dette er feil – rasene skal være kraftige og muskuløse, men her som med andre raser skal man med letthet kunne kjenne ribbeina når hunden er i normal god form.

Har man en hund som er overvektig, es det mange gode grunner til å slanke den. Det første er innlysende, bedre fysisk og psykisk velvære. En feit hund blir tung og kortpustet, får problemer med å bevege seg, og blir gjerne dorsk og lat i tillegg. Med andre ord, ikke helt ukjente fenomener fra menneskeverden.

Men i tillegg finnes det en rekke medisinske grunner til at hunden bør holdes slank. Det er en kjent sak at hunder som holdes for feite, i gjennomsnitt lever kortere enn hunder som holdes i form. Hud- og leddlidelser er vanlige følger ved overvekt, det samme er hjertelidelser. Dessuten er feite tisper utsatt for kronisk

Tekst: Anne Buvik
Illustrasjoner: Ragnhild Steineger



livmorinfeksjon. Det kan dermed være grunn til å angre alle godbitene og all «men-det-er-jo-så-synd-på-den»-untskyldningene for å gi hunden for mye og gal mat. Husk på at vi mennesker må ta ansvaret selv om vi pådrar oss problemer som følge av overvekt – hunden kan ikke selv tenke på følgene. Det er ditt ansvar som hundeeier!

Overvekt dreier seg selv sagt ikke bare om mat og føring. Vel så viktig er mosjon. En stram, spenstig og slank hund får man bare om man mosjonerer hunden regelmessig. Mosjon er forøvrig et mye misforstått begrep. Det er ikke det samme som «lufting» – en halvtimes snusende i hagen eller en spasertur rundt kvartalet i bånd er ikke mosjon! Ihvert-

fall når det dreier seg om mellomstore og store raser er et slikt program tilstrekkelig. Løping i terrenget, sykling eller svømming må ofte til. Det er den jevne mosjonen som er viktig, en halvtimes «skikkelig» mosjon hver dag er viktigere enn ingen hele uken og så fire timers fjelltur hver sondag.

Vær også klar over at det er stor individuell forskjell på hunder, både når det gjelder mosjon og føring. Akkurat som hos mennesker varierer forbrenningen, og også hundens aktivitetsnivå varierer. Hunder med et livlig temperament og stor aktivitetstrang (jakthunder f.eks.) forbrenner mye lettere enn mer sedate hundetyper. Tisper er også som oftest roligere og mer makelige enn hanhunder.

Ta dette i betrakning når du fører hunden din – se ikke bare slavisk på tabellen på forsiden eller i hundeboken, som forteller at så og så tunge hunder skal ha så og så mye før – eller at idealvekten for rasen er så og så mange kilo. Se på hunden i stedet, «om terrenget stemmer med kartet», og husk så på at det hele er ditt ansvar...

God Jul, og spis med måte!



VIVO

KOMMISJONÆR FOR NORSK TIPPING A/S
KOMMISJONÆR FOR DET NORSKE PENGELOTTERIET
MEDISINUTSALG
INNLEVERING AV LOTTO



FUGLEM VAREHANDEL

7580 SELBU - TELEFON 07/817360.

Vi utfører alt av elektriske installasjoner

TLF.
KONTOR 81 99 80
PRIVAT 81 98 87



Jan R. Henriksen

7580 Selbu

El. Installatør for Selbushus.



Hunde hjerte

ER SINTE HUNDER SINTE ?



Hundedyrene har en enorm kraft i sitt viktigste våben - kjevene. Det kan faktisk dreie seg om et trykk på flere hundre kilo pr. tannspiss. Konstruksjonen på kjeven og tennene er effektivt tilpasset formålet - nemlig å ta livet av bittedyret. De krasse tennene skal kunne trenge igjennom hatt dels ved tennhuk, kraftige sener og muskler - samtidig som hunden skal være i stand til å utføre bittedyret - som kan ikke vente til vanner så mye - dødelige skader.

AGGRESJONSHEMMING

Hundens "våpen" er primært ment for bruk i kampen for mat. Men dersom to ulver blir sinte på hverandre - benytter de også kjevene til dette formålet. Med tanke på den utrolige styrken kan de jo drepe hverandre på kort tid.

Det er likevel sjeldent at to hunder i slagsmal forårsaker skader på hverandre som leder til døden. Det ville ikke være forenlig med prinsippet om at flokken skal være en sterk og frisk jaktorgruppe. Medlemmene i en flokk kan ikke da omkring med infeksjoner i blodet, sundrevne ører, ødelagte øyne eller skadede ben. Da fungerer ikke flokken effektivt under jakta. Da kan overlevelsen bli truet av mangelen på mat.

Dertor er alle hundedyr utrustet med en beskyttelse som hindrer at de tar i med all kraft mot sine artsfrender. Dette er sperrar eller hemninger mot aggressjon. Disse hemningene synes å være svært sterke og det er ikke mye som kan sette dem ut av funksjon.

I stedet for å bite benytter hundedyrene i første omgang kroppssignaler og trusler. I neste omgang føres trusselen gjennom knurring. Først når knurring ikke hjelner kan de gå videre og begynne å bruke tennene. Selv graden av "vapeninnsats" - d.v.s. hvor kraftig tennene blir brukt - synes å være under kontroll.

KROPPSSIGNALER FOR AGGRESJON

Når en hund er truende, selvsikker og uredd, gjør den seg så stor som mulig. Den strekker på seg, legger tyngden på framkroppen, løfter halen, vipper ørene framover, skyver fram munnviklene, drar nakken tilbake og bøyer ned haken mot brystet. Øynene flates litt ut i overkant, rynken mellom øynene blir tydeligere og blikket far et truende, aggressivt uttrykk. Blikket rettes stift mot inntrereren. Dette er en klar og tydelig advarsel. Et menneske som på denne måten blir truet av en hund, gjør best i å snarest vike unna med blikket og forholde seg rolig.

KNURRING

Første trinnet for å beseire en motstander er åtsa gjennom knoppsprak. Hvis ikke dette kommer, kan den da også forsøk gjennom lydsignaler. Det er knurringen. Knurrer også en hund som truer, men selv er redd og ikke har tilstilt til hunden den knurrer mot. Ettersom dette faktum ikke blir mistovert skal vi se litt nærmere på dette.

Knurringen er vanligvis et signal om advarsel, ofte avvoring. Og en advarsel er ikke en agresiv handling. Kanskje kan den forebygge en slik handling. Man kan også si at en hund som knurrer ikke er sint. Den bare sier at den kan bli sint. Det finnes mange situasjoner hvor en hund kan knurre. Personer vi ikke klarer å tolke dette kan det hende at vi behandler hunden feil. Noen eksempler fra mine journalkort kan her brukes for å belyse dette ulike årsaker til slik adferd.

Vokting av matskål

Tilfelle 1:

Golden retriever, nann, ca. to år. En familie uten barn. Første hund.

Hunden knurrer kraftig og rynker nesen, skyver fram munnvikene og har bitt en gang. Hundens situasjon i hjemmet er god (bra matasjon og stimulans). Ingen provosering har foregått fra eieren sin side. Ingen andre problemer..

I dette tilfellet trodde paret som eide hunden at det var en svikt i deres lederskap som var årsaken til dette. Men da dette var den eneste situasjonen hvor hunden knurret - og lignende eksempler er kjent fra samme rase - strøk vi denne teorien. De hadde aldri forsøkt å ta maten fra hunden, men mannen i huset hadde i noen tilfeller straffet hunden for at den knurret. Dette hadde derimot bare forverret det hele. Utan å kunne finne noen rimelig årsak til denne adferden, besluttet vi å trenne.

Hunden manqlet tillit til eieren i matsituasjonen. Altso gikk treningen ut på å gi hunden tillit. Vi skulle lære hunden det faktum at vi slett ikke hadde tenkt å spise opp maten hans. Vi gikk derfor fram til hunden, mens han spiste, og la noen ekstra godsaker opp i matskala. Det kunne f.eks. være noen leverbiter eller andre delikatesser. Vi puttet også ned noe på matmeningen, men dette hjalp ikke sa mye som vi hadde håpet. Vi gikk derfor over til å sitte på gulvet med matskala i fanget mens hunden spiste. Dette fungerte betydelig bedre. Etter en uke begynte vi igjen på med å blande i godbiter mens han spiste. Sakte men sikkert senket vi matskala nærmere og nærmere gulvet. Litt senere holdt vi i matskala med bare ei hand. Til slutt kunne hunden spise uten å knurre mens eieren sto ved siden av. Resultatet var godt etter mere trenings, men hunden har hatt

enkelte tilbakefall - spesielt i forhold til tilfeldige gjester i huset. Bein og spesielle tydebene ble fjernet fra menyen.

Tilfelle 2

Codem spandt valp, fire maneder. Barnetamilie med relativt små barn. Første hund. Hunden knurrer kraftig og har bitt flere døner enn den vokter maten. Hele familien har forsøkt å trenne valpen til å gå fra seg mat. Etter anbefaling fra oppdretteren har mannen i huset slatt hunden når den knurrer ved matskala. Han hadde derimot ikke fulgt oppdretterens rad om å slenge valpen i veggen dersom den knurret. Gudskjelov for det.

Familien fikk klar instruks om å la valpen være i fred når den spiste. Etter et par uker var problemet helt borte. Også i dette tilfellet fikk de da fram med noen godbiter mens valpen spiste. Valpen var også lei til å bite under lek og det kunne da hardt ut over barnas klær. Disse problemene ble løst på litt ulike måter. Det mest vanlige var at man forlot valpen mens den ble for voldsom i leken. Ca. ni maneder senere var alle problemer borte etter at man hadde deltatt på et dressurkurs.

Knurring, o.g.a. sterkt redsel.

Dette problemet er et av de vanligste og skadelige at hunden ikke stoler på eller er redd for hunden den knurrer til.

Tilfelle 1:

Riesenschnauzer, hann, ca. åtte mnd. gammel. Har blitt for lenge igjen hos oppdretteren. Har bodd noe ensomt og ikke fått særlig kontakt med fremmede mennesker. Kom til Stora Sofielunds Hundskola som omklasseringshund. Usikker, redd og uvant med det nye miljøet. Fikk da lange turer, leke med hunder og bli kjent med en og en person. Ble trent av en av hundepsykologistudentene i tillitskapende øvelser og ble bra. Ble deretter omklassert til et nytt hjem og er pr. i dag en veltipasset og tillitsfull hund. Legg merke til at hunden aldri hadde fått straffet fordi den knurret. Det er umulig å vinge et individ til å få tillit til noe eller noen.

Tilfelle 2:

Schafer, tispe, 7 mnd. gammel.

Redd for fremmede. Fikk sjokk da noen slo henne fordi hun i redsel knurret til han. Disse linjene taler sitt tydelige soråk. Man trenger ikke å være hverken hundepsykolog eller ha spesiell hundeerfaring for å se at denne personen gjennom sin brutalitet kanskje for alltid har ødelagt et levende vesen.

KNURRING UTEN ÅRSAK

Mane hunder blir sterke og knurrer ved alle døner. Det kan gå flere uker mellom hver gang det noen ganger enda lengre. De har "bra og dårlige dager".

Tilfelle 1:

Schafer,tispa,ca. 2 år gammel.Familie med 2 barn i tenarene.Hunden virker vistelt og er vanligvis vennlig og harmonisk.Ca. 2 ganger pr. år virker det som om den blir i dårlig humør,og har i disse situasjonene også "nafset" i folk. Hun har derimot aldri bitt slik at det har blitt sene sar. Vi fant fort ut at aggressiviteten hver gang kom ca 2 maneder etter løpetida.Dette var dermed et problem knyttet til "falske valper.Da tispa oppfattet seg som en mor med valper,ble vi enige om at alle som kom i kontakt med henne i disse periodene skulle oppføre seg rolig og vennlig - samtidig som de skulle gi henne godbiter for vinne hennes tillit.Etter dette har problemet vært borte.

Tilfelle 2:

West highland white terrier,hann.ca. to år.Familie med 4 barn, hvorav ett i tenarene og ett noe yngre.Familien behandler hunden utmerket.

Iblast, vanligvis noen ganger pr. maned, knurrer hunden og kan bite familiemedlemmer.Hunden har vært på et problemtreningskurs ved Stora Sofielunds hundskola.Den første dagen var han vennligheten selv.Den andre dagen vek den unna, knurret og virket tverr og irritert.Jeg fikk her en følelse av at dette var en hund som var alt for snill til å være så sint.Jeg ba derfor familien sette seg ned med en almanakk og notere seg ved hvilke anledninger den hadde vært i slik humør - sa langt de kunne huske.Da lista var klar fikk vi svaret.Det var nesten bare på søndager og mandager hunden hadde vært i slik dårlig humør.I helgene pleide familien å oppholde seg på landet og hunden fikk springe og leke ekstra mye.Bakbena hans halte derimot ikke dette.Vi la også merke til hvordan hunden begynte å halte den andre dagen.Han hadde nemlig høfteleddssfeil.

MARKERING

Oftest hender det at hunden understrekker trusselen noe kraftigere.Framfor alt dersom kroppssignalene ikke synes å være tilstrekkelig.Da kan den f.eks. markere et bitt i lufta, rettet mot motstanderen.Det er framfor alt usikre hunder som gjør dette.

Med markering mener man m.a.o. et bitt i luft - ofte svært nære mottoarten..En hund kan markere i pelsen på en annen hund eller i

klerne til en person,men det blir ikke noe merke.Det er svært vanlig at markering,i likhet med knurring,er et uttrykk for redsel og utsrygghet.Den selvsikre hunden markerer nemlig ikke så ofte.Dersom inntrengeren ikke reagerer på kroppssignalene, bruker den selvsikre hunden gjerne å angripe og bite på ordinært.

Som oftest vil hunden rette markeringen mot ansiktet på andre hunder eller folk.Man må mennesker bruke å misforstå denne.Det tror da at hunden forsøker å hugge dem i strupen,men at de p.g.a. sin raskhet slapp unna.Det triste med dette er at man oppfatter hunden som farlig.Hugge mot strupen er det værste som en hund kan gjøre.

En hund hugger ikke mot strupen uten at den har til hensikt å drepe eller påføre noen alvorlig skade.Det er f.eks. svært sjeldent at hunder ,etter et kraftig slagsmal,har sar på strupen.Derimot er det vanlig med sar på hver side av halsen.Der tar de ofte tak.Dersom en hund vil bite en person i strupen,sa gjør den det.Det er ikke mye vi kan gjøre for å avverge et slik alvorlig angrep i så fall.Nei,det det handler om en markering, som trolig rettes mot siden av halsen eller opp mot ansiktet, i avskreckende hensikt.Og det handler da også om en hund som er mer redd enn den er sint.

I likhet med knurring,skyldes markeringer oftere utsrygghet enn mangl på respekt.

NAFSING

Med nafsing menes et lite overfladisk bitt.Hunden natsjer og tennene glir i pelsen på den andre hunden.Det oppstar små overfladiske riper i skinnet.Nafsing er også en handling som er ment for å skremme - slik som markering.Den er bare litt sterkere.

Slik som i det første tilfellet dreier det seg om en usikker og ganske redd hund.Det er viktig å vurdere nafsing i forhold til det det er, nemlig en kraftig markering, og ikke mistolke det som en aggressiv handling av alvorlig karakter.Hundedyrene er nemlig så flinke,at de på en brøkdel av et sekund kan avgjøre hvordan et bitt skal plasseres for å ha en avskreckende virkning - uten å gjøre noen skade.De fleste "hundebitt" er kun nafsing.

Dersom en hund ønsker å bite sa gjør den det.Derfor må man ikke misoppfatte nafsing.Man må ikke anklage en hund for å ha bitt, når den har nafset.For hunden er det en enorm forskjell.Det må det også være for oss,i rettferdighetens navn.

EN UNDERSØKELSE

En undersøkelse som ble gjort av hundepsykologene Marie Hannson og Margaretha Andersson på Stora Sofielunds Hundskola viser hvor

Sjeldent hunder tilsluker mennesker alvorligere skader. Statistiken omfatter 239 skadde mennesker fra 14 sykehus. Dette tilsvarende antall skadde i juni og juli 1979. Av dem var 60 % overvektig skadet, 24 % mindre alvorlig skadet og 8 % alvorlig skadet. Kategoriseringen ble gjort ut fra sykehusberetningene. Dene vurderingeren. I nøyedsak var bittene konsekvent om hender og armer m.a.o. se deles av kroppen vi bruker i vanlig kontakten med hundene. 56 % av skadene var hender og arme-skader. Av andre opplysnings kan jeg nevne at lørdager og søndager var større ulykkesdager enn hverdagene. 39 % av bittene skadde enten lørdag eller søndag.

BITT

Når en hund biter oppstår det dype bittar. Selve bittet kan vere mer eller mindre kraftig. Dersom hunden tar i med full kraft vil den uten videre kunne knuse arma på en person. Ved slike bitt vil hunden også riske på nødet slik at det i tillegg oppstår sliteskader. Av alt den kapasiteten hunden er utrustet med, bruker den sjeldent mere enn en liten del.

NAR HEMNINGENE IKKE FUNGERER

Det finnes situasjoner når bitehemmingene ikke fungerer. Jeg har sett en del slike tilfeller. Det har da som oftest vært hunder som har ført et liv under stress. Stress er nemlig noe som forstyrrer mye av den instinktmessige adferden hos mange dyrearter. Og vi stresser ofte våre hunder. En svært beklaelig grunn til manglende bitehemming er inavlsfeil og andre avlsfeil. Innentor et par av de mest populære rasene finnes det uvanlig mange hunder som biter, og biter hardt, uten først å ha truet med kroppsignaler, knurring, markering eller natsing. Dette er en svært alvorlig tendens i avlene som derfor må rettes opp. Hverken foreldre eller såsken av slike hunder må brukes i avl.

Dette at hundenes naturlige bitehemming fungerer ordentlig er noe man må legge stor vekt på ved utveloelse av avlsmaterialet. Dette er nemlig den største forutsetningen for at hund og menneske kan leve sammen.

TENK PÅ AT:

- Tolk hundens signaler riktig. Dersom hunden truer på en selvskjær mate - vis at du ikke tenker og slass. Vend ansiktet bort fra hunden. Da forhindrer du ytterligere aggressjon.
- Misforstå ikke hundens signaler. Dersom hunden viser tenner og kanskje også knurrer, så se også på de andre signalene. Er ørene rett bakover, halen ned, hunden noe sammenkrøket - da er den ikke sint. Da er den bare redd for deg. Vær rolig og snakk med hunden uten å se den i øynene, for ellers føler den seg truet.

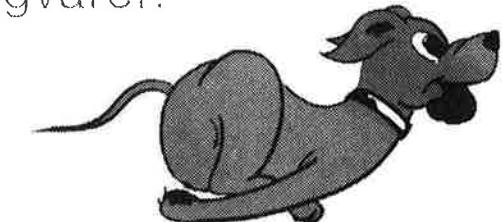
- Straff ikke en hund som knurrer. Det skader ikke til litt. Det er jo o.o.a. manglende trygghet den knurrer. Gitt ikke til folk som dir deg red om å "ta fatt" i hunden når den knurrer, da det roller da benytt godbiter.
- Gjør ikke et stort nummer av markering eller natsing. Det viser at hunden er redd eller sint, men at den fungerer bra i forhold til sine naturlige instinkter.
- Dersom en hund viser en svikt i mekanismen som styrer bitehemmingen, henvend deg snarest til en autorisert hundepsykolog.
- Om du blir bitt av en hund er det vanligvis ikke noen større fare for infeksjoner i saret, dersom du selv ikke er skitten. Gjør rent og kontakt lege.
- Dersom hunden din er bitt, gjør rent og kontakt veterinær. Oppdager du et sår bør du lete etter et til fra den motsatte tannrekka. Ofte dannes det lommer mellom et sår fra både over- og underkjeve. I disse lommene kan det ofte danne seg infeksjoner.

(Dette var 8. kapittel fra Anders Hallgrens bok "Hundens gyllene regler").

Selbustrand Dagligvare

Fører alt i dagligvarer.

Variert tilbud
på hundefór.



Hundekjørersesongen nærmer seg, og i den anledning har vi med et eventyr skrevet av Brit Sesseng Kjønnes.
Tar vi ikke feil, så handler det om Selbus tre mest aktive hundekjørere.

* Eventyret om de
* tre kara som
* skulle til
* Jotunheimen
for å bli best.



Det var en gang tre karer som skulle på hundekjøring for å gjøre det best. De hadde alle tre Siberian Husky. På veien var det ei bru som de måtte over for å komme seg fra Selbu. På den bru sto de tre kjerringene med store øyne og neser så lange som riveskaft.

Først kom den yngste huskykjøreren og skulle forbi kjerringa si.
"Jeg vinner nok, jeg vinner nok", sa han til kjerreinga da han før over bruia.

"Hva er det du sier, skal du bort nå igjen?" sa kjerringa.
"Ja, jeg skal til Jutunheimløpet og bli best", sa karen og smigret kjerringa så best han kunne. "Du får nok høre om meg på Nea Radio", sa han.

"Ta meg med", sa kjerringa.
"Ah nei, du må nok være heime å passe barna og telefonen. Bi bare litt så kommer jeg nok heimom igjen".

"Ja da så," sa kjerringa.
Om ei lita stund kom den mellomste husky-kjøreren og skulle forbi kjerringa si.

"Jeg vinner nok, jeg vinner nok", sa han til kjerringa da han før over bruia!

"Du får ikke bruke bilen min", skreik kjerringa,
"Ja, jeg må kjøre lastebil for å komme til Jotunheimen med alle bikkjene", sa karen. Han syntes ikke det var nødvendig å smigre kjerringa si.

"J a, så får vel jeg ta bobla da", sa kjerringa.

"Du skal få kjøre lastebil etter hälja", sa karen.

"Ja da så", sa kjerringa.

Pett som det var kom den eldste huskykjøreren og skulle forbi kjerringa si.

"Jeg vinner nok, jeg vinner nok", brølte han til kjerringa si da han før over bruia.

"Har du med deg varm nok sovepose", skreik kjerringa og tenkte på alle kuldegradene om natta. Han sukka oppgitt til kjerringa:
"Bikkjene varmer meg!"

"Hvor skal unga og jeg gjøre av oss hele hälja", spurte kjerringa.
"Dere skal bygge hus," brølte karen med den kraftige stemmen sin.
"Ja vel, ja", sa kjerringa.

"Nå flytter vi sammen og koser oss hele hälja", sa kjerringene da kara hadde reist til Jotunheimen. Og det gjorde de!
Og kara kjørte konkurransen og blei så blide og fornøyde. De fikk så mange fine lilla premier at Isuzuenes deres ble stappfulle, og de kom seg nesten ikke heim igjen. Og har de ikke solgt bikkjene sine ennå, så skal de nok på konkurranser denne vinteren også.

Og snipp, snapp, snute, så var eventyret om huskykjørera ute!

(Eventyret ble framført på elevkveld på Peder Morset Folkehøgskole -87)

Rau-myra Smådyrklinikk



Har fålt lokaler, og kan ta imot smådyr, opptil kviestørleik.

Ring i kontortida (kl 0800-1000) for å avtale time. Tlf. 818640



AKTIVITETER

S.T.B.K.

Ja, så er vinteren over oss igjen da, og muligheten for den tidens hundesport; hundekjøring. Høstens aktivitet fra BK's side var dressurkurset. Det var god deltagelse hele kurset igjennom. Noen falt fra underveis, men det er vanlig om ikke ønskelig.

På appellmerkeprøven møtte de fleste opp med små eller store forhåpninger. To av ekvipasjene greide prøven, med meget godt resultat at på til. **Gratulerer!** Dere som ikke greide det denne gangen, vel møtt til våren! Bruk vinteren til å trenere.

BK har jobbet med tanken om gjeterhundkurs, og det ser ut som gjeterhundnemda er med på tanken. Mulig det blir et samarbeid på en eller annen måte og kurs til våren. Er det noen av medlemmene som er interessert i dette, så ta kontakt med undertegnede.

Ellers håper vi på stor interesse til våren igjen. På gjensyn.

Gunda.

VALPESKUE

Søndag 21. februar vil det bli holdt valpeskue i Selbuhallen. Med mye strev har vi vært så heldige og få tak i de beste dommere i Norden: Ivan Swerdrup fra Stockholm og Civind Asp fra Oslo. Vi håper det blir en stor deltagelse med disse dommere, og stor deltagelse fra Selbu.

Utstillingen blir kunngjort i Hundesport nr. 1/88. Komiteer for utstillingen er oppsatt, og hver enkelt vil få tilsendt et skriv om hva de skal hjelpe til med.

Hilsen Utstillingskomiteen.

SPØR OSS OM HUNDEFOR!

Tørrfør og tørrfisk av meget god kvalitet til en rimelig pris.

Gode råd gies med på kjøpet!

Henv. KJØSNES/ SLEITNER.

Tlf. 817551/818698.



Handicapkjøring

Årets handicapkjøring fant sted søndag 4. oktober. Turen gikk fra parkeringsplassen på Synnåsen inn til Hersjøhytta. Det deltok 11 hundespann med kjørere og hjelgere, og det var flere enn noen gang tidligere. STBK monstret selv 5 spann, mens de øvrige kom fra Meråker og Innherred hver med 3 spann. Takk til gjestene for at de viste velvilje og stilte opp på kort varsel. Tre elever fra hundekjørergruppa på Peder Morset folkehøgskole var med som kjørere og hjelgere. Passasjerene var fra Solgløtt, Havernesstoggo og Handicaplaget.

Turen inn til Hersjøhytta forløp uten uhell. Noen kjørte raskere enn andre og tok igjen foranstartende spann. Kontakt og forbikjøring foregikk kontrollert og i verdige former og viste at både kjørere og hunder hadde vært med på liknende arrangement før.

Etter en halv time var alle kommet vel fram til bestemmellesstedet, og her vanket det kaffe med rundstykker og vafler attåt. Tradisjonen tro hadde damer fra Yngres Sanitet stelt i stand til en trivelig stund for kjørere og passasjerer. Et viktig bidrag for å gjøre dagen vellykket.

Pausen på Hersjøhytta var lang og god. Det ble drukket store mengder kaffe og pratet mye hund. Været var bra, og mange foretrak å tilbringe mesteparten av tida utendørs.

Så gikk ferden tilbake til Synnåsen. Vel framme på parkeringsplassen takket man for følget, klappet hunder som takk for innsatsen, og dro hver til sitt. Årets handicapkjøring kunne føyes inn i rekka av tidligere vellykkede arrangement, og ansvarshavende kunne puste lettet ut.

Torger





NYE SELUHUS

SELUHUS

produseres av tørre materialer i oppvarmet fabrikkhall uten påvirkning av trøndersk regn og snø. TAKVINKLER: 22° og 35° — nye takbelegg. Loft kan innredes og tas i bruk når behovet tilskier det.

SELUHUS

tilbyr også - valmet tak - vindussprosser - skodder - alternative altanprofiler.

- LAVE PRISER
- KOMPLETTE LEVERANSER
- INGEN BETALING FØR INNFLYTTING

ET VIRKELIG FERDIGHUS

Kupongen sendes til SELUHUS A/S, 7580 SELBU - Tlf. 07-81 98 00
Jeg ønsker katalog fra Selhus.

Navn

Adr.



DYRLEGEN

HUDSYKDOMMER

Atopi

Hos hund er atopi definert som en allergisk hypersensitivitet med en sterk arvelig tendens. Denne arvelige hypersensitivitetsreaksjonen er ledsgaget av kløe, hovedsakelig i hoderegionen, på labbene, i armhulene. Av og til nysing. En slik allergisk reaksjon krever en viss tid med sensitivisering. En vanlig misforståelse er at en allergisk reaksjon oppstår første gangen organismen utsettes for et stoff som kan gi en slik reaksjon (allergen). Det vanlige er imidlertid at allergien utvikles gradvis etter en vedvarende og gjentatt kontakt med allergenet. For at atopi skal oppstå er det en forutsetning at dyret tidligere har vært utsatt for det aktuelle allergen slik at organismen er sensitivisert. Allergenet kommer vanligvis inn i organismen via luftveien.

Symptomer på atopi oppstår vanligvis i 1 - 2 års alderen. Det er ingen kjønnsforskjell. I følge en norsk undersøkelse opptrer atopi hyppigst hos boxer og west highland white terrier.

Atopi hos hund har som nevnt en arvelig disposisjon, men det eksakte arvemønsteret er ikke kjent. Hunder som selv er plaget av lidelsen eller som har produsert flere avkom med lidelsen, bør ikke brukes iavl.

Furunkulose

Furunkulose er en kronisk forløpende bakterieinfeksjon i hårsekkene i huden. På hudoverflaten finnes hos alle hunder normalt bakterier, og kroppen er i stand til å hindre disse bakteriene i å trenge inn og forårsake betennelse. Den bakterien som påvises ved furunkulose, *Staphylococcus aureus*, angriper sjeldent normal hud. Men på grunn av en, av en eller annen grunn, feil i immunapparatet, får i visse tilfeller bakterien innpass. Den vil gi symptomer på betennelse i form av hudrådme, hevelse og smerter. Oftest mellom tærne, men alle deler av kroppen kan angripes.

Furunkulose kan sees hos hunder av alle raser. Lidelsen forekommer imidlertid hyppigst hos korthårshunder, f.eks. boxer, dachs, bulldog, bull

terrifer, pointer, labrador retriever, men også hos f.eks. schäferhund. Lidelsen kan være svært vanskelig å behandle og lar seg i mange tilfeller ikke helbrede.

Det finnes mye som taler for at disposisjonen for furunkulose kan være arvelig betinget. Hunder som selv er plaget av lidelsen eller som har produsert flere avkom med lidelsen bør derfor ikke anvendes iavl.

Demodicosis

Midden Demodex canis er normalt forekommende i hårfolliklene i huden hos hund. Den finnes imidlertid normalt i et lite antall som ikke forårsaker hudproblemer.

På grunn av årsaker som ennå ikke er helt klarlagt, blir parasitten i visse tilfeller patogen og begynner å formere seg i stor grad. Symptomene viser seg i form av hudforandringer som kan variere i intensitet. I milde tilfeller bare som noen hårløse flekker, i mer alvorlige tilfeller med kraftig hårvfall og hudbetennelse som kan angå praktisk talt hele kroppen.

Det regnes med at årsaken til at enkelte hunder utvikler symptomer skyldes at de har svekket immunmekanisme, og at dette til en viss grad kan være arvelig betinget.

Symptomer på demodicosis (demodex-invasjon) sees hyppigst hos korthårede hunder, f.eks. doberman, boxer, rottweiler, dachs, hrehunder. Som regel er hundene under ett år gamle, men også eldre hunder kan begynne å vise symptomer.

Tilstanden kan helbredes spontant, eller den kan svare godt på behandling. I enkelte tilfeller er imidlertid lidelsen svært vanskelig å helbrede.

Hunder som har gitt avkom med symptomer på demodicosis eller som selv har vist symptomer, bør ikke benyttes som avlsdyr. (I USA er det foreslått sterilisering av hunder som behandles for demodicose.)

Intertrigo, betennelse i hudfolder

Forøket fuktighet på hudoverflaten svekker hundens normale barriere mot overfladisk irritasjon og skade. Når fuktigheten kombineres med en viss grad av friksjon, slik som i hudfolder, utvikles en fuktig dermatitt (hudbetennelse).

Hos hund er hudfoldene vanligvis genetisk betingede rasetrekk. For eksempel i ansiktet hos brachiocephale hunder (her kan nesefolden også ligge an mot øynene og irritere), rundt halen hos bulldog og i leppefoldene hos spaniels.

For å unngå kronisk betennelse kan det i mange tilfeller være nødvendig med daglig stell av hudfoldene, og av og til blir det aktuelt med kirurgisk fjerning av hudpartier. Et outrert eksempel på hunderase med hudfolder er den kinesiske shar-pei.

S S-LAGET



**VELKOMMEN
TIL VAREHUSET I
SELBU !**

ARTIKLER TIL KONSTANT LAVPRIS – DER DE KAN SPARE MELLOM
15 OG 40 % HELE ÅRET

S S-LAGET

ÅPNINGSTIDER:
Mandag-Tirsdag-Onsdag-Fredag fra kl.09.00-16.30.
Torsdag fra kl.09.00-18.00.
Lørdag fra kl.09.00-13.00.

ØYESYKDOMMER

Mange sykdommer i øyet har en genetisk bakgrunn:

Entropion, ektropion, distichiasis, trichiasis, ektopiske cilier, pannus, corneadystrofier, cornea ulcus, glaucom, retinal dysplasi, PHTVL/PHPV (ømtales under avsnitt om dobermann), retinal atrofi (PRA), katarakt, collie eye anomaly (CEA) (ømtales under avsnitt om collie). Selve om nedarvingsmekanismene til dels er ukjent bør alle disse sykdommene betraktes som arvelige defekter og hunder som har dem bør ikke brukes iavl.

PRA (progressiv retinal atrofi)

PRA er en samlebetegnelse på en rekke arvelige sykdommer i øyets netthinne. Vanlige betegnelser er CENTRAL PRA som er en defekt i netthinnens pigmentepitel og som etterhvert fører til sykdom også i netthinnens staver og tapper, og GENERALISERT PRA som er flere forskjellige sykdommer som angriper stavene og tappene primært. Selv om det genetisk og delvis patologisk dreier seg om forskjellige sykdommer, arter de seg klinisk nokså likt, med unntak av hvilken alder de forskjellige rasen blir angrepet. PRA fører i alle fall gradvis til total blindhet.

De fleste rasen som kan få PRA får den generaliserte formen. Central PRA forekommer på briard, labrador og border collie, men er sannsynligvis ikke observert i Norge. I stedet ser det ut til at labrador retrievere i Norge (og Sverige) har en form for generalisert PRA.

Generalisert PRA nedarves rent recessivt, men den sentrale formen ser ut til å nedarves dominant med ufullstendig penetrans.

Av veterinær med spesiell erfaring kan PRA ved hjelp av oftalmoskopisk undersøkelse diagnostiseres en tid før hunden viser kliniske symptomer. For å redusere frekvensen av PRA må alle avlshunder i de mest affiserte rasene undersøkes før de brukes i avl. Den laveste alderen en undersøkelse har noen hensikt, er anført i tabellen sammen med den alderen

man med sikkerhet kan si at en hund ikke vil få sykdommen, samt alder for klinisk oppførsel.

Tabellen over rasen med PRA er hentet fra The Animal Health Trust's Small Animal Centre's oppdretterguide.

I tabellen er tatt med de rasene som er mest aktuelle når det gjelder bekjempelse. Man bør regne med at det i de fleste rasen kan dukke opp arvelig PRA. Sykdommen er foreløpig konstatert på ca. 30 rasen.

	alder 1.unders.	siste unders.	klin.opptr.
Labrador retriever	1 år (6 mnd.)	5 år	3 - 5 år
Øvrige retrievere	1 år (6 mnd.)	5 år	3 - 5 år
Cocker spaniel	1 år	5 år	1 - 5 år
Puddel, mellom/dverg	1 år	5 år	3 - 5 år
Briard	1 år	5 år	1 - 5 år
Tibetansk terrier	6 mnd.	3 år	1 - 3 år
Setter, gordon/irsk	3 mnd.	3 år	3 mnd. - 3 år
Norsk elghund	1 år	3 år	1 - 3 år

De sistnevnte rasene er for tiden ikke aktuelle når det gjelder bekjempelsesprogram i Norge, men de er av de mest omtalte i utenlandsk litteratur.

Det anbefales at hunder av rasen med et PRA-problem undersøkes første gang ved 1-års alder. Avlistisper bør senere undersøkes før hvert valpekull, hannhunder årlig så lenge de anvendes i avl.

Øvrige hunder bør undersøkes årlig til ca. 5 års alderen.
Hunder med PRA og foreldre og avkom til disse bør ikke anvendes i avl.



Hundens 6. sans - virkelighet etter legende?

Når vi mennesker ikke har noen naturlig forklaring på en hendelse, sier vi at noe «overnaturlig» har hendt. Stadig opplever vi ting og situasjoner som vi ikke kan fatte. Vi glemmer så alfor lett at våre sanger gjennom tidene er blitt sløvet og «amputert», og blir forbautset når dyr «merker» eller «fortyaner» noe som har gått oss hus forbi.

Mange har derfor spurt seg om dyr, og da særlig hunder, har en 6. sans – en ekstra sans som mennesker ikke har, og som gjør det mulig for dyrene å oppfatte ting som vi mennesker ikke kan.

Fleip eller fakta

Mange hundeeiere tiltrer sine firbente venner overnaturlige evner. Det finnes også et stort antall historier og legender som prøver å dokumentere spesielle egenskaper hos hunder. Hva er fakta og hva er oppspinn?

Våre sanger er, sammenliknet med dyrenes tilsvarende, ganske svake. Vi kan f.eks. forsøke å forestille oss hvorledes noen hunder faktisk kan lukte hverandre over avstander på mer enn 10 km – og slik finne hverandre. Et å kan lukte en ørliten mengde væske (et fingerbål) som er helt ut og fortynnet i en hel sjø. Slikter jo ufattelig for de aller fleste.

Man kunne ramse opp mange slike eksempler. La oss se på hundens såkalte 6. sans, altså den sansen som gjør det mulig for våre firbente venner på forhånd å «være» hendelser, spesielt slike som gjelder katastrofer og ulykker.

Hunden – et speilbilde på vår sinnstemning

Har hunden en spesiell sans som gjør det mulig å «være» farer som vi ikke kjenner til. Hundens har – i motsetning til mennesker, en følelse for stemninger. Hundens følelser er ikke hemmet av «forstand» og «beherskelse». Denne spesielle følsomheten gjør det mulig for den å oppfatte følelestilstanden som angst, glede eller sorg hos mennesket. Disse sinnstilstandene oppfatter hunden uten å reagere synlig på dem.

Et typisk eksempel på dette kan en hundeeier oppleve når han må følge hunden sin til avliving. Hundens er hverken tillitsfull eller fryksomt fordi den er redd for å dø, men fordi den føler sorgen til eieren og vil trøste ham. Den vet at noe illt ligger i luften og oppfører seg tilsvarende.

Klok av skade

Mange hendelser kan føres tilbake til en hunds gode hukommelse og usedvanlige observasjonsevne. Eieren reiser seg f.eks.



Foto: Knudsen Fotostenter, Oslo

flere ganger med hundebåndet og går forbi hunden uten at denne rører seg. Så gjør han det samme igjen for å gå tut – da reiser hunden seg og står gledestrående foran ham. Eieren har gjort hva kan kan for ikke å oppføre seg forskjellig. Men hunden har forstått de to forskjellige situasjonene.

Dyrisk seismograf

Det finnes historier om at hunder (og andre dyr) skal ha forutgående jordskjelv. Også her må vi ta i betraktning menneskets relativt sterke sanser når det gjelder natur og hendelser i naturen. Større jordskjelv gir alltid først noen lettere skjelv som vi ikke merker. Hund merker disse, og blir redd. Det er også kjent at hunder reagerer intensit på vannårene som vi ikke har evne til å registrere.

Orienteringssansen

Også orienteringssensen er svært godt utviklet hos enkelte hunder. Ta f.eks. jegeren som var blitt invitert til en jaktklubb langt unna. Han tok med seg hunden i bilen. Hverken jegeren eller hunden hadde tidligere vært i dette terrenget. Etter jakten kom ikke hunden tilbake. Til tross for at det ble lett i timevis var den ikke å finne. Tre dager senere gikk jegeren enda en gang i jaktområdet uten å finne spor etter hunden. Han hadde

gitt opp håpet om å finne den. Da han kom hjem til sitt eget hus, ble han møtt av ingen andre enn hunden. Den hadde altså funnet veien hjem over en avstand på mer enn 50 km.

Fem sanser – optimalt utnyttet

Nevnt eksempel er nok svært spesielt. Vi vil aldri få klarlagt årsaken til orienteringssansen virker så bra. Men en teori som mange støtter er at jakthunder kort og godt har bevart mer av naturen i seg enn de fleste selskapshunder. Selskapshunder har mistet noe av sanseevnen sine p.g.a. en sterkt tilknytning til mennesket og fordi de ikke trenes så kjempe for å overleve.

Dersom man samlet alle disse merkelige fenomenene, så kunne man virkelig snakke om en «sans» som vi mennesker ikke har. Men det må nevnes et spørsmålstegn ved hvorvidt vi skal betegne dette som en 6. sans. Det er nok meget viktigere at mennesket, med en økende grad av sivilisasjon, har fått sløvet sine opprinnelige sanser betydelig. Denne sløvingen er nådd så langt at mennesket ikke lenger er i stand til å bedømme kvaliteten av sine sanseinntrykk.

Hunden derimot lykkes i å bruke sine 5 sanser fullt ut.

Fritt Fram

Lørdag den 14.11.d.s. ble det holdt jubileumsfest på Selbu Hotell. 21 feststømte medlemmer møtte opp. Der ble vi alle ønsket velkommen av Stig, med en oppkvikker, og deretter til et lekkert koltdbord. Siden ble det kaffe og kaker.

Under kaffen ble det lest opp forskjellige aktiviteter samt andre ting som har foregått disse 5 år hundeklubben har eksistert.

Det jeg har fundert på etter denne kvelden, er at i Selbu er det registrert ca. 400 hunder og vi er tilsammen ca. 150 medlemmer i klubben, og hva er det som er årsaken til så få medlemmer? Er det en missforståelse blant oss som har hunder at folk tror det er for mye prestisje i denne klubben, med dressurkurser, lydighetspraver, mentaltest og utstilling. For i utgangspunktet så har vi vel hund for seiers skyld, og som den trofasteste kamerat den er.

Selv deltar jeg på utstilling, men for meg betyr hunden mest. Om det er en champion, eller det er en hund med litt feil så skulle ikke det ha noe og si.

Jeg lurer på om det er behov for en aktivitetskomite i klubben som går ut på mer sosialt grunnlag, der hund og mennesker møtes under mere uformelle treff, om du har en hund som er lydig eller ei.

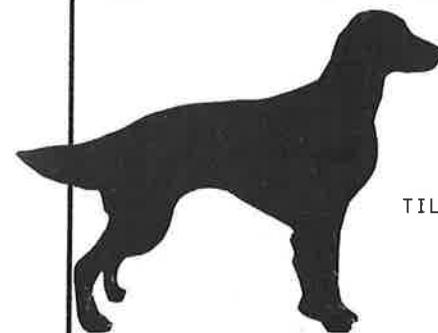
Håper at vi sammen skal få med flere medlemmer, og at en slik aktivitetskomite blir startet på det nye hundeåret. God jul

Godt nytt år ønskes tobente og firbente

vennlig hilsen
Yarit Ahura.



VERDENS MEST
SOLGTE HUNDEFØR



Purina

- DOG MEAL
- PROTEIN +

KR. 278,-
KR. 288,-

TILBUD PÅ - PULKER - DRAG - SELETØY M.V.

Forhandler av PURINA i Selbu og Tydal.

Selbu Sport *

Per Magne Siraa

7580 SELBU

Tlf. 81 74 84

Purina
25

Presentasjon RASE

Jämthund

Jämthunden tilhører gruppen nordiske spisshunder, og er den største av disse.

Den er fra Sverige, og har en meget stor utbredelse (1090 reg hvalper i 1980).

Som navnet sier er hunden avlet fram av lokale elghundstammer i Jämtland. Offisielt ble jemthunden godkjent som egen stamme i 1946, dette til tross for at den som jakthundtype er meget gammel. Til rasebeskrivelsen vil jeg bare kort nevne:

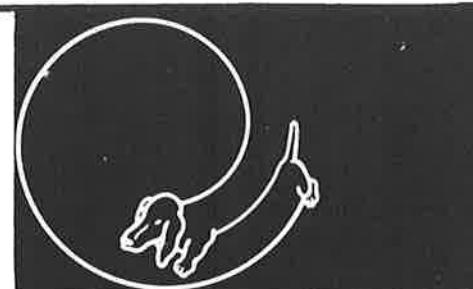
Skulderhøyde tisper: 54-58 cm., hanner: 58-63 cm.

Helhetsinntrykket er stor, kraftig spisshund med oppstående spisse ører, og hale som skal være over ryggen i en løs ring.

Hunden skal virke modig og energisk, men samtidig rolig.

Jämthunden er jakthund, og den er spesielt avlet fram for å brukes løs på elgjakt. Den skal da søke ut i terrenget, finne elg og ta stålos denne.

Når hunden går løs har den jevnlig kontakt med fører. Den er borte ca. 15 min av gangen.



Springer elgen løs og ut av terrenget, slipper jemthunden ganske raskt og kommer tilbake.

Som gardshund er jemthunden fin.

Den er meget rolig, og står ikke og bjeffer i utrengsmål, men varsler om det er noe. Mot folk er jemthunden vennlig og viser lite aggressivitet.

Den er lydig og tar lett dressur.

Ønsker eieren å benytte seg av hunden som brukshund utenom elgjakta, er jemthunden vel egnet for både trekk og kløv.

Er det noen som har fattet interesse for denne trivlige bruks-hunden? I så fall er det bare å stikke innom og ta en prat.

Biørn Furan



Onsker alle kunder en riktig God Jul!

Fix FRISØR Salong
Telefon (07)819696
7584 Selbustrand

Cutrim
— For Nordisk Hår —

Et topp moderne verksted—med dyktige og erfarne fagfolk

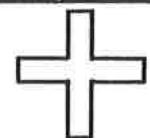
Selbu Reklame



7580 Selbu - Tlf. 07/818205 Mobil 090/89739



FØRSTEHJELP



Frostskade

Symptomer: Smerte. Hudnen blir til å begynne med blek, men kan senere bli rød eller i uttalte tilfeller svart.

Frostskader forekommer hyppigst på øreflippene og halen.

TRINN 1: Hold hunden i ro om nødvendig.

TRINN 2: Dypp håndklær i legemsvarmt vann, og hold disse over det forfrosne partiet.
BRUK IKKE salve.

TRINN 3: Hvis det er tegn til at hudnen blir mørk, må du ta hunden til veterinæren.



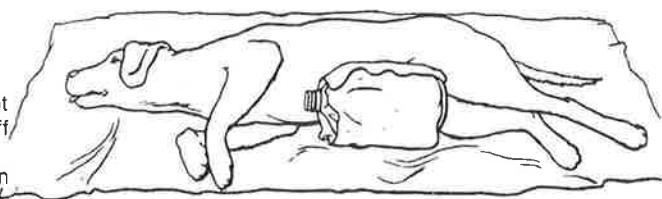
Trinn 2

Kuldeslag

Symptomer: Nedstemhet eller bevisstløshet. Kroppstemperaturen vil være nedsatt.

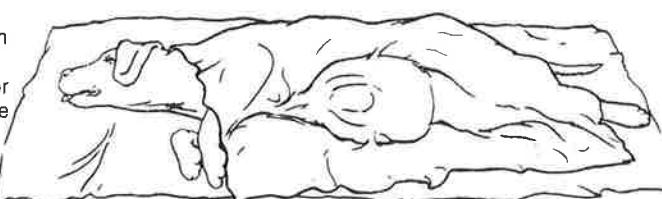
TRINN 1: Hunden må gis varmetilskudd.

a. Legg en varmtvannflaske mot buken. Pakk den inn i noe stoff for å unngå forbrenning. Pakk hunden inn i et ullteppe eller en jakke, eller:



Trinn 1a: Varmtvannflaske mot buken. Pakk inn for å unngå forbrenning.

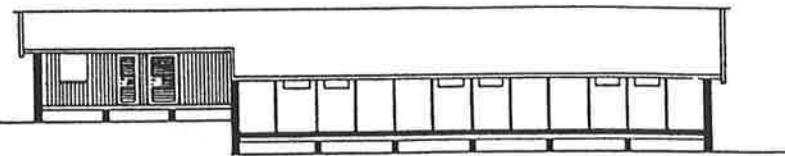
b. Legg hunden på et elektrisk varmeteppe eller en pute, som om nødvendig holdes på lav styrke for at den ikke skal bli for varm. Snu hunden over fra side til side.



TRINN 2: Kjør til veterinæren med en gang.

Trinn 1a: Pakk hunden inn i et ullteppe eller en jakke.

NYTT HUNDEPENSJONAT



Vårt nyetablerte, topp moderne hundepensjonat på Stjørdal står nå ferdig.

Vi har isolerte «bokser» med varmekabler i gulv. Hver av disse har separate luftegårder, også disse under tak.

Vi er også åpen for spesiell behandling, etter nærmere avtale.

Når det gjelder K-tester, brukskåringer samt dressurmoment forøvrig, står vi til tjeneste.

Vi venter valper etter følgende kombinasjoner:

Zoltan Blue Iris/Fermonas Evita
Largo av Vendelslund/Romi's Dina

Ta kontakt med:

ROKESTRA KENNEL

Per Ole Pettersen

Tlf. 07/80 67 92 - 82 61 60

Boks 211 - 7501 Stjørdal



Året 1987 er på hell. Et nytt årsverk av "Neahund", fire i tallet, ligger bak oss i året som har gått. Vi, som har hatt ansvaret for å lage et best mulig blad, vil på denne måten få takke hver og en av leserne og annonsørene, især, på det aller varmeste for oppslutning og støtte i året som nå er snart omme.

En riktig god jul ønskes dere alle!
Vel møtt i det nye, jomfruelige året 1988!



Skal du feire nyttårsatten?
Arthur her føref etter alle kursens regler i fjor.
Og det likk de frykteligste konsekvenser. Bare
se hva som skjedde da han skulle ut og luffe seg
nest morgen.

**POSITIVE
fritidstiltak
fortjener
støtte...**

Vi gjør det med glede....



**SELBU
SPAREBANK**

